

Die Heimatküch'

Ich woa doch aa schä sea weit foat,
ha^u die un salla Kost prawiät,
doch neärchnewu gibts noch an Oat,
dan wu döshalb a Lob gäbüät.
A Komplimänd zu jedä Zeit,
da^urüwä sämmä änich,
vädiäna bloß die Weiwäleut
un Mädla van dä Schtänich.
Die kochn euch, es is a Pracht,
an Zamät un a Brüh,
wan da^u däbei es Haz nee lacht,
daa lants sei Laabta^uch nie.
Un wänns ascht Schtöcklässchwamma gitt,
mücht mä gra^ud naus gäschrei,
da^u wead kä bizzäla väschütt,
ma^uchs noch so viel gäsei.
Es blein än die Gädankn wag,
gibts widdä Quoatschichäsbrei,
un ohna Tätschä oddä Flack
ka wearklich käs gäsei.
Waa goaramol Gäsälzta is
mit Schpaak un Buttämillich,
daa kännt nex mea, dänn daa vägißt
ölls um sich rüm gutwillich.
Un noch wos zieht an jedn ah:
Gälüng - Gähackta Gaschtn,
un Kühkaas mit viel Kümml drah,
da^u läffän sa die maschtn.
Mä solls nee gläb, es is mei Traam,
a Bra^utwüascht friesch vam Rost
in arä Samml dinn, mei Laam
göb ich däfüä gätrost.
Wos hammä füra gutta Wuascht,
an Schinkn owäraa,
a Kattla Bieä dazu füän Duascht,
schmeckt dös, ach Gottla naa.

A Sauäbra^utn köat noch haa
mit arä Rahmbrüh drüwä,
dös is a Eha fä jeda Fraa,
je öftä ümso liewä.
Aach sall ka uns ga sea gäfrä:
a Sauäkraut mit Schpint,
wänn mä däzu,nee goa zä klä,
zwäi Wöaschtla dinna find.
Doch äs setzt ölln die Krona auf,da^u
zuckts in Fläsch un Blut,
un waasch nee wäß kümmt salwä drauf,
es schmeckt halt goa zä gut,
wos kas gäsei,wos is dä Gipfl?
Es is kä Schnöarpfl un kä Zipfl,
dös sän - ich waa narwös -Schtänichä
Adöpflsklöß !
Harrje,Harrje is dös a Pracht,
ich waa vărücht, mei Laddich
traam ich van Klößna Ta^uch-a-Nacht,dös
macht mich vollsät fattich.
Miä künna rechtich schtolz gäsei
uff unrä Heimatküch'

waa scha prawiät,daa bleit däbei,dan
packts aach innälich.
Un is mä dausn in dä Walt,
ka mä sich kaum bätzähm,
es schmeckt än nex mea üm viel Gald,
na häm,bloß widdä häm.

Alfred Steiner